

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Comtempnens auditum verbi Dei infidelis dicitur, & peccator mortalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Potest tamen esse sine peccato, quando scilicet ex iusto rationis iudicio procedit: iuxta illud Greg. Indignantur iusti, sed non dedignantur hoc est, non habentes affectum inordinatum. Potest & esse peccatum mortale quando usque ad subtrahendum aliquid de necessitate salutis impendendum proximo procederet, aut usque ad deliberatum contemptum aut odium proximi cresceret.

Contemnens auditum verbi Dei infidelis dicitur, & peccator mortalis.

Infidelitas Christiane fidei opposita priuatiuè sumpta (hoc est illius qui natus est habere fidem quia est homo, non tamen habet) tunc tantum est peccatum, quum negligit auditui fidei credere: iuxta verbum Domini, Si non venissem & loquutus eis non fuisset, peccatum non haberent infidelitatis. Contrariè autem sumpta, peccatum semper est maximum. Et distinguitur in tres generales species: scilicet paganos, hoc est eorum qui nullo pacto fidem susceperunt Christianam; Iudæorum, qui profitentur in veritate nostram fidem in figura, & negant illam in seipsa iam claram; & hæreticorum, qui sunt baptizati, sed pertinaciter errant in fide.

Et quamuis infinitæ sint hæresum species, iuxta infinitas erroneas sententias, quæ contra fidem possunt esse: de his tamen non oportet sollicitum esse confessorem quantum ad peccati notitiam, sed solum quantum requirit medicina adhibenda: ut non remaneat in aliquo errore, ut sanus fiat totus, ut non facilè redeat ad vomitum &c. Incurritur autem infidelitatis peccatum tripliciter. Primò, ex intentione: ut quum quis in his quæ ad fidei necessitatem spectare nouit, ab Ecclesia dissentit, deliberatè credendo oppositum.

Et tunc

Et tunc est peccatum mortale maximum. Et si Christianus est, vocatur peccatum hæresis: & est excommunicatus, si in interiorē aliquē actum etiā coram seipso solo extiterit: & reservatur absolutio Papæ cum reliquis de cœna Domini. Secundò, per primos seu imperfectos motus: ut quum quis ob tentationes aut rationes auditas &c. quasi vacillat in iis quæ sunt fidei, non tamen ad deliberatum cōsensum discernendi peruenit. Et hoc est peccatum infidelitatis quidem sed veniale propter imperfectionē actus. Et licet modò sit grauius, & modò minus graue iuxta modum negligentia: semper tamen est grane propter genus arduum: & ideò statim abhorrendum est quum aduertitur quicquid contra fidem occurrit dicendum, aut audiendum, aut cogitandum &c. Tertio, propter ignorantiam ex parte materia: ut quia vel scit materiam spectare ad fidem, sed nescit se errare in illa, vel nescit materiam spectare ad fidem, quæ tamen ad illam verè pertinet: & in utroque casu putans se rectè sentire, nimis tenet, affirmat atque asserit errorem quem non videt esse errorem, infidelitatis peccatum materialiter incurrit: ut contigit sancto Cypriano martyri, qui cum octoginta Episcopis (ut habes xxxii. dist. cap. præter hoc.) appellauit baptismum hæreticorum lauacrum diaboli: quos beatus Aug. redarguit. Et quia in huiusmodi materialiter tantum erratur in fide, & non formaliter (hoc est ex intentione: quia omnino intendunt tales stare in fide sanctæ matris Ecclesiæ, imò pro illa pugnare, & intellectum in illius obsequium captiuare) non incurritur mortale peccatum. Sed tamen peccatur propter nimiam adhesionem: quòd in Cypriano excusabilius fuit ex sententia tot Episcoporum, & martyrii tandem charitate omnino deletum.

Infidelium conversationem habere in humanis
occupat

occupationibus quamuis peccatum non sit absolute, cauendum tamen est vt occasio peccandi, & scandalus pusillorum, vbi scandalum timetur. De Iudæis autem in verbo Iudæi, dicitur.

In iis autem quæ ad infidelitatis cultum spectant, nullo pacto communicandum est. Vnde non licet commodare aut donare aut vendere illis aliquid pro vsu suorum sacrificiorum, & huiusmodi, quoniam particeps esset quis criminis, vt pote adiuuans illos ad exequendum infidelitatis suæ cultum.

Infidelitas vt est violatio promissionis, tractatur infra in verbo, perfidia.

Gratias pro acceptis beneficiis non referens, aut referre contemnens, peccatum incurrit ingratitude.

Ingratitudo (qua homo pro accepto beneficio gratias non refert opere pro loco & tempore, aut non agit lingua, laudando &c. aut non habet animo, recordando, recognoscendo & affectum beneuolentiam habendo) peccatum proculdubio est: quia contra rectam est rationem, violatur enim morale debitum: nam pro beneficio accepto debetur statim gratus animus, grataque lingua, & gratum opus pro loco & tempore. Et multo magis ac maius ingratitude peccatum est, si aut animum malum rependat quis, aut vituperet, aut offendat illum à quo beneficium accepit. Committitur autem ingratitude peccatum dupliciter: scilicet formaliter, & per se, hoc est ex intentione: vt quum quis adeo ingratus est, vt vices non reprehendat, aut malas vices reddat beneficio seu benefactori vt sic. Et hoc est proprie peccatum ingratitude, quod est speciale peccatum ab aliis distinctum: & hoc est esse ingratum ex interiori contemptu beneficii. Et est peccatum mortale ex suo genere.